

SKLENILI SMO KROG

2014

“od Lenarta do Lenarta”

Pozdrav

p. Krizostom Komar, župnik

p. Janez Papa, kaplan

p. Marko Novak, kaplan in
bolniški kurat

p. Peter Vrabec, kaplan

Dobri ljudje, vsi lepo pozdravljeni!

Zdi se mi prav, da pričnem z Dobri ljudje, saj prav ti dve besedi skupaj pomenita to, kar smo vsi trije bratje, lansko leto na novo nastanjeni v našem kloštru in župniji, začutili in spoznali. Dobrota in širokost Vašega srca se je vseskozi kazala in se kaže; strani, ki jih boste prebirali in gledali dokazujejo vse to. Hvala Vam za vaše pričevanje, za vaše služenje in veliko darežljivost. V dobrem letu smo naredili veliko stvari in to ne za danes ali nekaj dni, ampak za več desetletij, morda stoletij, kot so to na primer odkrita gotska okna v samostanskem atriju ali na novo odprt vhod v cerkev, še posebej primeren za invalide in otroške vozičke. Samostanski hodnik od vhoda mimo pisarne je postal bolj svetel in prijaznejši. Tudi razpoke v cerkvi so sanirane in nanesel se je svež belež. Naš skupni dom je tako drugačen, bolj svež in prijazen. Verjamem, da se bomo vsi skupaj v njem počutili bolj sprejete in domače. Res, da še sami zidovi ne naredijo domačnosti, pa vendar so velikokrat predpogoj, da lahko začnemo graditi boljše medsebojne odnose.

Zato si vsi bratje, ki delujemo v tej župniji sv. Lenarta želimo, da bi skupaj še naprej gradili Božje kraljestvo med nami po naših osebnih in skupnih molitvah, nedeljskih svetih mašah ter drugih srečanjih, ki se odvijajo preko celega katehetsko-pastoralnega leta. Brošura, ki izhaja že 6. leto od 2008, ima naslov SKLENILI SMO KROG, letos pa ji dodamo še od Lenarta do Lenarta. Zakaj? Zato, ker si dogodki v brošuri sledijo od enega praznovanja slovesnega praznika sv. Lenarta, zavetnika naše župnije in samostana, do praznovanja sv. Lenarta naslednje leto.

Sv. Lenart je reševal jetnike. Veriga je tisti predmet, ki jo drži v roki. In prav veriga simbolizira verigo greha, s katero smo velikokrat zvezani, da se ne čutimo svobodne. Zato je naš farni zavetnik še kako velik priprošnjik v današnjem času za vse nas. Radi se mu priporočajmo in verujmo, da njegova priprošnja deluje tudi danes.

Še enkrat v imenu kvarteta bratov v kloštru, iskren Bog plačaj za vse kar storite za naš kloster in župnijo. Težko si predstavljamo eno brez drugega. Kloster in župnija smo mi vsi in to prav zaradi klostra in vseh frančiškanov, vse od leta 1469, torej že 545 let. Bogu hvala in vsem Vam.

Hvala tudi vsem, ki ste pomagali sooblikovati letošnjo knjižico. Ni vas bilo malo in ste podpisani pod posamezne prispevke, drugi pa boste v kolofonu.

Skupaj držimo in bo šlo z Božjo pomočjo.

Mir in dobro!

 p. Krizostom Komar, župnik

Lenartove počitnice

(28. - 30.10.)

LENARTOVE POČITNICE 2013

Letos spet so se začele
Ene čist drugačne
Nič ne vprašaj, nič ne reci,
A ti povem za kaj se gre?
Recimo da se prvi dan smo le zabavali, a
Tudi zraven velik ustvarjali.
Od športnih iger pa do glasbe,
Veliko barvic, žog, šivank,
Eh, počitnice brez primerjave.

Potem prišel je drugi dan.
Ob zgodnji uri vsi čakali,
Čprav utrujeni smo stali.
In odšli na dolgo pot, saj
Tako se je začel naš romarski pohod.
Naslednji dan bilo je krasno
In zabavno za povrh, ker
Celi dan smo ostarelim posvetili in
En dom za drugim obiskali.

Lenart delal je z ljudmi potrebnimi pomoči,
Enkratna dela storil je.
Tako velikodušni bodimo zdaj še mi.
Oh, že kar naslednje leto
Se nam pridruži tudi ti! ☺

✿ Ema in Nika Molan

Obnovljeno in blagoslovljeno franciškansko pokopališče v Ločni

1. NOVEMBER 2013

Frančiškansko pokopališče v Ločni, za katerega skrbno skrbi ga. Rozi Drenik, je za 1. november, slovesni praznik Vseh svetih 2013, dočakalo lepo prenovljeno in zasajeno. Prenovil ga je mojster iz Šentjerneja g. Jože Strmec. Temeljito je bil obnovljen zid, dodana kamnita streha (stara- iz bakra je bila ukradena!) nad kipom sv. Frančiška in tudi ostale nagrobne plošče so bile očiščene in utrjene.

Letos je minilo 30 let od smrti drugega župnika pri sv. Lenartu - p. Petra Vrtačiča in deset let od smrti p. Luka Pogačiča

Lenartova nedelja

(3. 11.)

*Hvala večnemu Bogu!
Vse stvari ga zdaj molite...*

Današnja nedelja je bila v naši župniji prav slovesna, ker je bila žegnanjska in zahvalna hkrati. Čudovito zvonjenje pritrkovalcev je vabilo v lepo okrašeno cerkev, ki je bila pri vseh mašah polno obiskana. Najbolj slovesno je bilo ob 10. uri, ko so v sprevedu po cerkvi pred oltar prihajali številni ministranti z župnikom p. Krizostomom in p. Janezom, otroški pevski zbor pod vodstvom ga. Romane Križman pa je slovesnost pričel s pesmijo »Sv. Lenart, sv. Lenart, prosi za nas...«. Sv. mašo so sooblikovali letošnji birmanci ob pomoči njihovih animatorjev. Po pridigi sta bila med ministrantske vrste po zanimivem obredu sprejeta novinca Lenart in Leon. Pri vseh mašah je bil ofer, pri katerem smo prejeli knjižico Sklenili smo KR2013G z večino dogodkov v sliki in besedi od lanskega do letošnjega žegnjenja. Po vseh mašah so se farani povsili pred cerkvijo z druženjem ob pecivu, čaju in vinu. Ervin pa je s svojo ekipo po 10. maši spet pričaral harmonikarsko žegnanjsko vzdušje. Skupina »Ročna dela«, ki deluje v okviru Župnijske Karitas, je tudi letos ponujala svoje izdelke, izkupiček pa bo uporabljen za potrebe Karitas.

✚ *Cecilija Smolič*

Zaključek celodnevna češčenja

(6. 11.)

Zaključek praznovanja je bil na god sv. Lenarta 6. 11. s celodnevnim češčenjem sv. Rešnjega Telesa in slovesno sv. mašo. Pred mašo so bile pete litanije Srca Jezusovega, ki jih je ubrano prepevalo 6 duhovnikov in 5 pevcev Frančiškanskega komornega zbora. Peto sv. mašo je ob somaševanju duhovnikov iz sosednjih župnij daroval župnik Damjan Štih iz Kočevja. Povabljen je bil s posebnim razlogom, ker je bil pred tem več let v župniji Škocjan, kamor spada tudi skupnost Cenacolo. V nadvse zanimivem nagovoru je ob sv. Lenartu, ki je tudi zavetnik jetnikov, pričeval o posebne vrste jetništvu, kjer se fantje in dekleta v tej skupnosti osvobajajo spon odvisnosti z delom in z molitvijo.

Med mašo je prepeval župnijski pevski zbor ob zvokih orgel, na katere je igral g. Matej Burger.

✠ *Cecilija Smolič*

Sv. Cecilija – Frančiškanski komorni zbor

(22. 11.)

Frančiškanski komorni zbor, ki nas velikokrat skozi leto razveseljuje z ubranim petjem in ga vodi g. Matej Burger, je bil pogoščen v veliki samostanski obednici ob prazniku sv. Cecilije. Naj jim zavetnica cerkvene glasbe izprosi kakšnega novega pevca in še veliko moči in ljubezni do prepevanja na cerkvenem koru.

Adventna delavnica

(30. 11.)

Sodelavke Župnijske Karitas so ob sodelovanju veroučencev in njihovih staršev izdelale zelo lepe adventne venčke, ki so bili blagoslovljeni na 1. adventno nedeljo.

Miklavževanje

(6. 12.)

Dramska skupina, pod vodstvom s. Marjete Fajdiga je tudi letos pripravila čudovito Miklavževo igrico. Miklavž je imel pridne sodelavce izmed angelov, tako je lahko bogato obdaril vse otroke. Hudič ni imel nobenega dela.

(Miklavževanje ...)

**Blagoslov jaslic
na Glavnem trgu –
Otroški pevski zbor**
(25. 12.)

Božični koncert Frančiškanskega komornega zbora

(25. 12.)

Tudi tokrat je bil že tradicionalni koncert Frančiškanskega komornega zbora na sam božični večer zelo lepo obiskan. Bogu hvala za čudovite pevke in pevce ter pevovodja Mateja Burgerja. Na orgle pa jih je spremljal Jernej Fabijan.

BOŽIČNI KONCERT OTROŠKEGA PEVSKEGA ZBORA NOVO MESTO – SV. LENART NA SVETI GORI

(26. 12.)

*»Od doma do doma,
od srca do srca,
iz kraja v kraj
nas zbližujeta
toplina in radost božiča.«*

(Emily Matthews)

Koliko energije in radosti premorejo ti otroci! Na božični večer so prepevali v župnijski cerkvi sv. Lenarta pri otroški polnočnici ob 20h, na božič pri sv. maši ob 10h, ob 16h pa na Glavnem trgu v Novem mestu pred Rotovžem ob blagoslovu jaslic na Božičnem sejmu.

Naslednji dan, na Štefanovo, so bili ob 12. uri že na avtobusu in se peljali na Sveto Goro, kamor so bili povabljeni na samostojni božični koncert, ki naj bi bil ob 16. uri v baziliki Svetogorske Kraljice. Povabil jih je tamkajšnji rektor p. Simon Peter Berlec, ki je bil do avgusta letos župnik v Novem mestu v župniji sv. Lenarta. Povabilu na koncert se je z veseljem odzval tudi sedanjí novomeški župnik p. Krizostom Komar, ki je nasledil p. Simona Petra. Med potjo se je ga. Romana z otroci dogovorila o vrstnem redu pesmic s programa,

ki so jih ustrezno uredili po svojih mapah. Po dobrih dveh urah vožnje smo se že vzpenjali proti tokrat deževni in vetrovni Sveti gori.

Doživeli smo topel in prisrčen sprejem tamkajšnjih patrov. Ob 16. uri se je pričela sv. maša, ki jo je daroval p. Simon Peter ob somaševanju p. Krizostoma ter p. Tadeja Ingliča. Ta je s svojim prihodom vse presenetil. Do avgusta letos je bil namreč kaplan v župniji sv. Lenarta v Novem mestu, po premestitvi pa je župnik v župniji Mošnje pri Brezjah. Otroški pevski zbor je ob zborovodkinji Romani prepeval božične pesmi že med mašo, med drugimi tudi znamenito Gruberjevo Sveto noč. Na orgle pa je igral g. Matej Burger.

Po končani maši so otroci prihajali s kora s prižganimi svečkami in po cerkvi vse do

oltarja prepevali »Poslušajte, vsi ljudje, sveti Jožef v mesto gre ...«. Pred oltarjem se je otroški pevski zbor zbral ob ge. Romani in božični koncert se je pričel. Na koncu se je p. Simon Peter zahvalil vsem, ki so nastopili in prinesli del dolenjske duše ter jo prelili skozi pesmi k Svetogorski Kraljici. Vse nastopajoče in njihove starše je povabil v samostanske prostore na skupno druženje.

Ob prijetni pogostitvi, ki so jo pripravili bratje frančiškani, in kramljanju vseh je bilo čutiti veselje in toplino v srcih ob uspešno izvedenem božičnem koncertu pri Svetogorski Kraljici. Pri povratku smo se prepustili njenemu varstvu in šoferju g. Miranu, ki nas je srečno pripeljal domov v Novo mesto.

✦ *Cecilija Smolič*

Župnijske jaslice

(4. 1.)

Hvala mladini za idejo in br. Janezu za koordinacijo izvedbe samih jaslic; pomagali so tudi birmanci. Jaslice so želele sporočiti slikovito pokrajino od Triglava in Logarske doline do vinogradov na Trški gori. V njih tudi tokrat ni manjkal pester živalski svet.

Ogled jaslic na obali

(4. 1.)

Kako priljubljeno je ogledovanje jaslic med ljudmi v božičnem času, pričajo številni obiskovalci, verni in neverni, ki posamično ali z družinami obiskujejo cerkve in se ustavljajo ob jaslicah. Tudi v naši domači cerkvi je bilo tako. Kot nam je znano, je prve jaslice postavil v 13. stol. prav sv. Frančišek. Z njimi je želel vzpodbuditi potrebo po toplini in ljubečih odnosih, ki povezujejo družino in medčloveško bližino. Božič z Novorojenim nam daje upanje, zato je v srcih ljudi najlepši in najljubši družinski praznik.

Naš župnik p. Krizostom je župljane v OZNANILIH vabil na ogled jaslic na Obalo (v Koper, Strunjan in Piran). Prijavilo se nas je le za manjši avtobus in nikomur ni bilo žal, kljub deževnemu vremenu, da se je odločil za ogled.

Najprej smo se oglasili v frančiškanskem samostanu sv. Ane v Kopru, kjer nas je tamkajšnji p. Boris prijazno sprejel in popeljal v cerkev na ogled jaslic. Nato smo si jih ogledali še v stolni cerkvi Marijinega Vnebovzetja. Od tu smo pot nadaljevali v Strunjan v cerkev Marijinega prikazanja, kjer nas je pričakal p. Niko, ki je pred mnogimi leti služboval v naši župniji. V vsaki cerkvi so jaslice narejene z veliko ljubeznijo in zavzetostjo. Pri nekaterih se čuti pridih morja in solin ter kamnitega istrskega sveta. Z velikim zanimanjem smo si nato ogledali še v Piranu 14. razstavo jaslic v osmih piranskih cerkvah. Vsako leto so jih razstavljali priznani domači in tuji umetniki, letos pa so to omogočili mladim domačim ustvarjalcem, predvsem šolarjem. Koliko lepote in navdiha je v njih! Ob povratku smo se ustavili še na Markovcu v cerkvi sv. Marka v Kopru, ki je vredna ogleda že zaradi čudovitega mozaika p. Marka Ivana Rupnika, pa seveda tudi zaradi zanimivih jaslic.

P. Krizostom je vse jaslice sproti poslikal in pripravil čudovite posnetke, ki jih že lahko ogledujemo na spletu. Hvaležni smo mu za vso organizacijo in vodenje. Veseli bomo, če nas bo spet povabil na ogled jaslic ob naslednjih božičnih praznikih še v druge prelepe kraje naše Slovenije.

✚ *Cecilija Smolič*

Koncert OPZ

(5. 1.)

Na predvečer slovesnega praznika Svetih Treh kraljev nam je naš otroški zbor pod vodstvom Romane Križman in organista Mateja Burgerja izvedel čudovit božični koncert. Prepevali so ob naših župnijskih jaslicah. Polna cerkev mlajših in manj mlajših je uživala ob poslušanju otroških božičnih pesmi.

Zaprtje razstave jaslic v naši galeriji

(2. 2.)

O d 7. decembra 2013 do 2. februarja 2014 je bila v naši samostanski galeriji razstava jaslic Slovenskega društva jasličarjev.

Vera in luč pri maši ob 10. uri

(9. 2.)

Prižgimo si lučke, da nam svetijo, da vedno po pravi poti hodimo...

Vstopna pesem, ki smo jo »Lučkarj«, tako se imenujemo pripadniki gibanja Vera in luč«, peli pri sveti maši, 9. 2. 2014. V mesecu februarju, natančneje ob Svečnici, imamo Lučkarji svoj praznik, praznik luči, in tako smo ta dan praznovali v skupnosti z ostalimi verniki, pri Sveti maši ob 10. uri. Prikazali smo, kako mi, ki smo drugačni, sprejemamo božjo besedo, kako oživljamo evangelij in ga na ta način tudi lažje razumemo. Jezus je s svojim darovanjem prinesel na svet ljubezen, usmiljenje in sočutje. In prav to mora biti vpleteno v medsebojne odnose. Vsi čutimo kako potrebni smo sočutja od sočloveka v konkretni človeški situaciji. V Jezusovi ljubezni moramo kristjani vedno bolj postajati luč drug drugemu in deliti ljubezen, usmiljenje in sočutje, kar je v naši skupini tudi čutiti.

Pod duhovnim vodenjem našega čutnega p. Marka Novaka, se gibanje Vera in luč srečuje vsako drugo nedeljo v mesecu, ob 14. uri, v Lenartovem domu. Občasno gostujemo po

drugih župnijah, saj naše Lučke po večini prihajajo tudi iz različnih župnij in nas tako radi povabijo medse v njihovem kraju. Med sabo smo zares povezani in se počutimo kot ena velika družina.

Ta lučka si ti, ki sveti v temi in greje me...

✿ Suzana ŽURA

Patrocinij v bolnišnični kapeli

(11. 2.)

»Dolžni smo dati življenje za brate« (1 Jn 3,16)

Ob svetovnem dnevu bolnikov smo praznovali osmo obletnico naše bolnišnične kapele, v sredo, 12. februarja 2014, dan po prazniku zavetnice Lurške Matere Božje. Gost na našem praznovanju je bil monsignor mag. Igor Luzar, direktor škofijske Karitas Novo mesto, somaševala sva p. Krizostom Komar, naš novi župnik, in jaz, bolniški duhovnik. Glasbeno spremljavo je prvič prevzela organistka prof. Snežka Podpečan, ki se je doživeto vključila v naše praznovanje. Občestvo je bilo bogato po številu in v iskreni molitvi za bolnike, osebe in svojce.

Direktorica gospa Mira Retelj je s toplo besedo pozdravila gosta in poudarila pomen preproste človeške in duhovne podpore, ki jo potrebuje bolnik v času zdravljenja. Vsi smo se s hvaležnostjo in čutečim srcem spomnili nedavno umrlega zdravnika in prijatelja g. dr. Janeza Kramarja, ki je bil glavni pobudnik za našo bolnišnično kapelo.

Gospod Igor Luzar je z živo besedo nagovoril občestvo: pokazal je na telesno in duhovno bolezen (to je greh) in na njuno povezanost v človekovem življenju; približal nam je evangelij o svatbi v Kani in poudaril simboliko vrčev, posebej pa priporočil tri vrče: vrč vere, vrč upanja in vrč ljubezni, iz katerih je treba točiti tudi v spremljanju bolnikov in svojcev.

V zahvalni besedi gostu sta zakonca Emi in Rudi Poreber, požrtvovalna in zvesta prijatelja naše kapele, povedala tudi tole: »Hvala Vam za pričevanje v duhu Karitas, ki jo vodite in usmerjate v naši škofiji, z vero in dobrotnostjo, hvala za opogumljenje v upanju, ki je tako pomembno v življenju, posebno še v viharjih, ki se podijo v njem, in v mnogih preizkušnjah!«

Sklepni del prazničnega shoda je bila »agapa« - s tradicionalno gostoljubnostjo našega vodstva, z zelo okusnimi dobrotami iz bolnišnične kuhinje.

✠ p. Marko Novak

Lurška devetdnevnic pri frančiškanih

»Preprostost v Cerkvi«

(2. – 10. 2.)

*Oziraj se lurška Marija, na nas,
veselo prepevamo tebi na glas:
Ave, ave, ave Marija...*

Vsako leto znova se veselimo lurške devetdnevnic v župniji. Naši frančiškani so spet poskrbeli za duhovno obogatitev vseh, ki smo se od 2. do 10. febr. zgrinjali v kapelo k podobi lurške Matere božje in v župnijsko cerkev. Vsak dan se je pred večerno sv. mašo pričel s prepevanjem serafinskega rožnega venca. Za tem je ob 18. uri sledila sv. maša, ki jo je vsakokrat daroval duhovnik iz druge župnije, največ je bilo prav frančiškanov. Letos je devetdnevnic potekala pod geslom »Preprostost v Cerkvi«. Zbrano smo prisluhnili poglobljenim duhovnim nagovorom gostov, ki so nam to preprostost poskušali prikazati na vse možne načine. Začutil se je vpliv preprostosti sv. Frančiška Asiškega in sedanjega papeža Frančiška.

Najbolj slovesen je bil sklep lurške devetdnevnic na praznik lurške Matere božje 11. 2. Pri sveti maši so sodelovali številni

ministranti, somaševalo je pet duhovnikov iz škofije, sosednjih in drugih župnij ter provincial frančiškanov p. Stane Zore. Ta se je v svojem nagovoru dotaknil skromne, revne in nepismene deklince Bernardke, ki je vedno nosila s seboj rožni venec, pa se je prav njej pred lurško votlino prikazala Marija.

Med mašo je prepeval župnijski pevski zbor. Po

maši pa zaradi neugodnega vremena petih litanij Matere božje s procesijo ni bilo zunaj cerkve, pač pa v njej. Litanije so prepevali duhovniki, ki so bili skupaj z ministranti vključeni v procesijo ob prižganih svečkah, v kateri so Marijin kip nosili mladi v belih oblačilih. Vsi ostali smo imeli prižgane svečke v klopih in jih pri napevu pesmi »Ave, ave, ave Marija« visoko dvignili.

Vsakokratnega gosta lurške devetdnevnic je predstavil eden izmed naših frančiškanov, zahvalili pa so se posamični člani župnijskega pastoralnega sveta s skromnim spominčkom: knjižico »Sklenili smo KR2013G«, iz katere veje utrip župnije v preteklem letu, ter ročno izdelanim rdečim nageljnom

skupine »Ročna dela«, ki deluje pri župnijski Karitas.

Vse dni je za čudovito igranje na orgle poskrbela prof. Snežka Podpečan. Po vsaki maši je izvedla še krajše delo poljsko-nemškega neznanega avtorja iz 20. stol., ki ga je pred tem v pesmi s prelepim besedilom prebral eden izmed frančiškanov.

Ob tako doživeti lurški devetdnevnici bi si mnogi želeli, da bi ta kar trajala in trajala ...

✠ *Cecilija Smolič*

II. duhovni vikend za birmance na Sveti Gori

(9. 3.)

Prva spoved prvoobhajancev

(15. 3.)

V Lenartovi dvorani se je zbralo 35 prvoobhajancev, ki so se pod vodstvom kateheta p. Krizostoma in mladih animatorjev pripravili na prvo sv. spoved. Sam program je tekel tri ure. Pred koncem je imel p. Krizostom v cerkvi srečanje

s starši. Ob koncu so prišli še otroci. Po zaključnem delu v cerkvi smo skupaj odšli na samostanski vrt, kjer smo simbolično »skurili« grehe in se še nekaj časa zadržali ob praznovanju, saj so učenci in učenke 3. razreda prejeli drugi zakrament, zakrament sv. spovedi.

FLM maša in pričevanje zakoncev

(15. 3.)

Ena najboljših dogodkov Frančiškanske Lenartove mladine je zagotovo FLM maša. S svojimi talenti na različne načine sodelujemo: pripravimo uvode, prošnje in zahvale, fantje ministrirajo. Mašo popestrijo super pesmi ob spremljavi večih kitar, klavirja, tolkal, včasih pa se pridruži še kakšen drug inštrument. Velikokrat pa pripravimo tudi kakšno glasbeno presenečenje s solisti.

Vsako leto povabimo mlade goste z različnimi življenjskimi izkušnjami, da nam pričujejo o svojem življenju. Letos je med nas prišla mlada družina Trdina, kjer sta nam Klavdija in Tadej približala, kako je biti študent ali mlad v poklicih in poročen. S seboj sta

pripeljala tudi svojo hčerkico Rebeko, tako da je bilo srečanje še bolj zabavno. Podelila sta nam svojo izkušnjo, kako sta se spoznala, iz kakšnih družin izhajata, kako so potekale priprave na poroko, porod... Bilo je zelo zanimivo, zato smo tudi veliko spraševali.

✿ Petra in Katja MIHALIČ

Križev pot s Potovega Vrha na Veliki Slatnik

(6. 4.)

5. postaja: SIMON IZ CIRENE POMAGA JEZUSU NOSITI KRIŽ

Molimo te Kristus in te hvalimo.

Ker si s svojim križem svet odrešil.

L: Ej, Martin!

M: Pa kaj bi spet rada?

L: Dej, prid mi pomagat, če ne ne bom nardila kosila pravočasno.

M: Pa zakaj glih jaz? Tud ene stvari ne morem u miru pogledat.

L: Dej no, prosm. Ati pa mami bosta kmal doma.

M: Zmeraj mene najdeš – naj ti Beni pomaga.

L: Nehaj govort, pa rajši začni delat.

M: No, če že tuk težiš, pa naj ti bo.

L: Če greš s tako muko, pol pa ni treba. Bom sama.

M: Zdej sm že ugasnu TV, grem.

Gospod, vsemogočni Bog, ti si ponižno sprejel pomoč Simona, ki je slabe volje vzel tvoj križ in ga nekaj časa nesel. Prosim, pomagaj nam, da bomo tudi mi zmogli sprejemati pomoč tistih, ki ne pomagajo z veseljem in pomagaj nam, da bomo z odprtim srcem priskočili na pomoč tistim, ki jo potrebujejo.

Usmili se nas, o Gospod.

Usmili se nas.

 družina Drenik

APRIL >>

Sv. maša z dojenčki in nosečnicami

(10. 4.)

Dvakrat, 10. aprila in 8. maja, smo se v Lenartovi dvorani zbrali k sv. maši za mamice z dojenčki in za nosečnice. Blagodejen vpliv obhajanja zakramenta evharistije je pomiril dojenčke, mamicam pa vlil novih moči za spoprijemanje z materinskimi izzivi.

Srečanje bolnikov in ostarelih

(12. 4.)

Praznovanje bolnih in ostarelih se je začelo s petim in orglanim rožnim vencem ob 14:30 v cerkvi sv. Lenarta v Novem mestu. Ob 15. uri se je začela sveta maša, ki so jo oblikovale sodelavke Karitas, daroval pa jo je p. Krizostom Komar, ki je imel tudi prelepo pridigo, v kateri je dejal med drugim tudi tole:

»Vesel sem, da sem z vami. Vi odrešujete svet z molitvijo in trpljenjem. Kristjani imamo moč v veri v Jezusa Kristusa. Ostali preklinjajo življenje, ne želijo živeti. Vi pa vztrajate, polni upanja in z vero v Jezusa Kristusa. Z vami smo tudi mi.

Važna je vera in dejavna ljubezen. Dolžni smo dati življenje za svoje brate. Niste sami. Jezus je z vami. Imejte upanje in pogum.

Zaupajte se Marijini brezpogojni ljubezni, saj Marija pozorno prisluhne Bogu in nam. Bila je na svatbi in tudi pod križem. Z vami sta Bog in Marija.

Papež Frančišek je dejal, da je križ velika ljubezen, ki premaga greh in smrt. Okužimo se s to ljubeznijo! Tudi Slomšek je napisal pesem: O sveti, križ.....

Sedaj bomo podelili zakrament bolniškega maziljenja, ki bolnega krepi in odpušča grehe. Jezus odpušča vaše grehe!«

Po maši so bili vsi povabljeni v samostansko jedilnico na pravo »fešto« oziroma agape. Igrali so tudi na harmonike, peli in se veselili. Sodelavke Karitas pa so jim razdelile svoje z ljubeznijo spletene volnene copate za v posteljo ali pa za hojo po sobi.

Vsem, ki so pripravili to veliko in lepo slovesnost, se iskreno zahvaljujemo in s hvaležnostjo kličemo: »Bog poplačaj!«

✚ Ana Alessandra

Cvetna nedelja – procesija z zelenjem

(13. 4.)

*Slava ti, hvala in čast,
o kralj naš Kristus, rešitelj,
ki ti mladostni je cvet,
klical hozana v pozdrav.*

(Cvetna nedelja ...)

Veliki četrtek

(17. 4.)

S pomin zadnje večerje, ko je Jezus postavil sveto evharistijo – daritev svete maše in duhovništvo. Jezus se je daroval in dal v duhovno hrano, preden je daroval svoje življenja na križu za naše odrešenje.

Veliki četrtek naj bo dan zahvale Jezusu, da je ostal med nami v sveti evharistiji, da se daruje za nas pri sveti maši in da nam je po apostolih dal delivce svojih skrivnosti, škofo in duhovnike. Molimo za duhovne poklice, da bi vsaka krščanska skupnost imela duhovnika in bi se redno zbirala k obhajanju svetih skrivnosti.

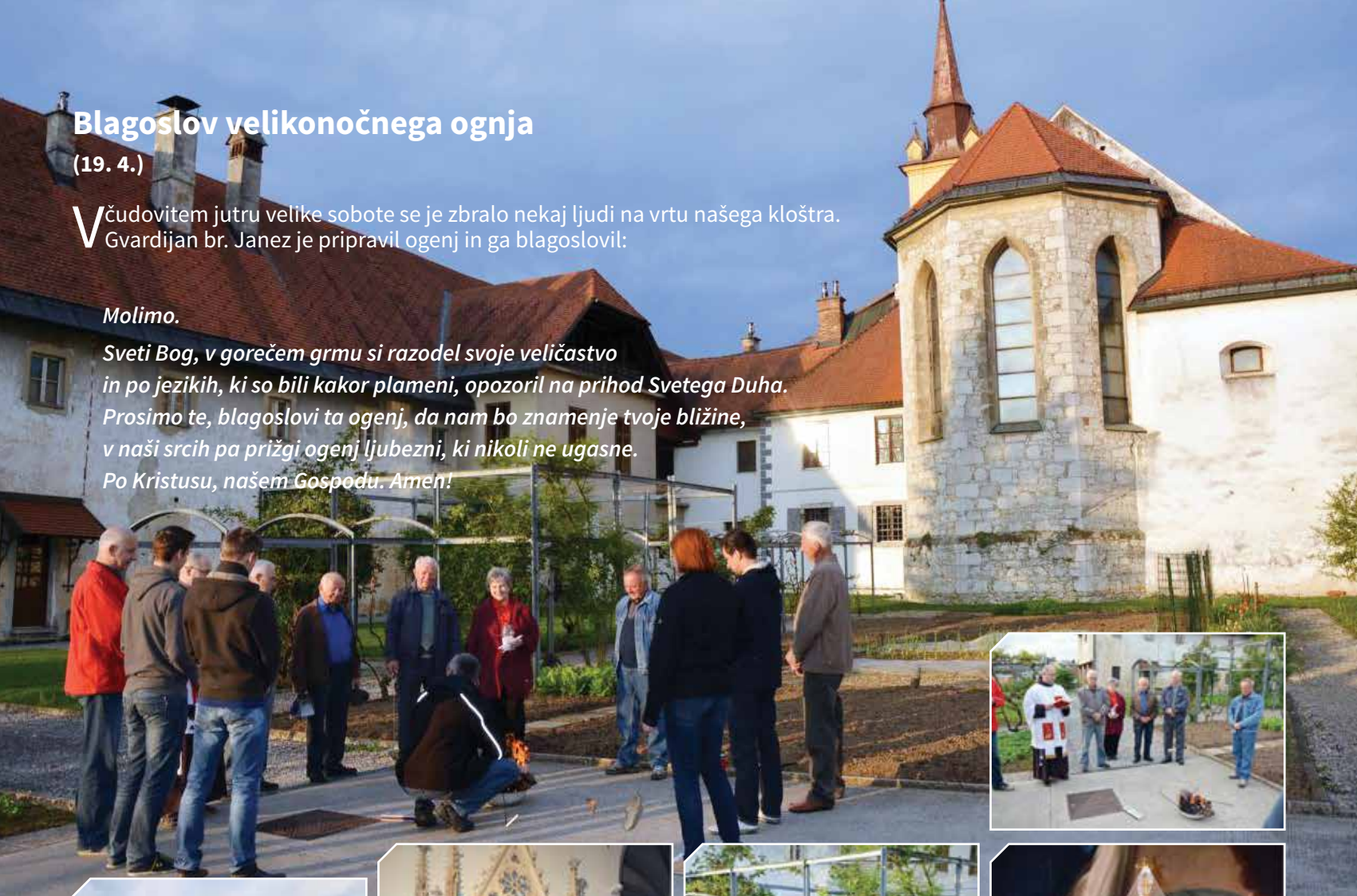
Blagoslov velikonočnega ognja

(19. 4.)

V čudovitem jutru velike sobote se je zbralo nekaj ljudi na vrtu našega klostra. Gvardijan br. Janez je pripravil ogenj in ga blagoslovil:

Molimo.

*Sveti Bog, v gorečem grmu si razodel svoje veličastvo
in po jezikih, ki so bili kakor plameni, opozoril na prihod Svetega Duha.
Prosimo te, blagoslovi ta ogenj, da nam bo znamenje tvoje bližine,
v naši srcih pa prižgi ogenj ljubezni, ki nikoli ne ugasne.
Po Kristusu, našem Gospodu. Amen!*

Velikonočna vigilija

(19. 4.)

Jezusovo telo so položili v grob. Ponekod naredijo Gospodov grob in izpostavijo Najsvetejše, verni pa cel dan prihajajo k molitvi.

Zahvala Jezusu za odrešilno trpljenje in smrt.

Zvečer se začne velikonočna vigilija. Vigilija je bedenje, je pričakovanje.

Po slovesnem blagoslovu velikonočne sveče ob branju in poslušanju hvalnice velikonočni sveči, ki predstavlja Jezusa, in ob pomoči božje besede spoznavamo božjo odrešensko ljubezen in obnovimo krstne obljube. V evharistični daritvi že obhajamo Jezusovo vstajenje.

Vstajenjska maša

(20. 4.)

*Jezus naš je vstal od smrti,
razveseli se kristjan.
Smrt in pekel je premagal,
vstal iz groba tretji dan.*

*Dokazal božjo moč,
je to Veliko noč,
Aleluja, aleluja,
aleluja, aleluja.*

Velikonočni zajtrk za mladino

(21. 4.)

Na velikonočni ponedeljek se mladi tradicionalno zberemo v Lenartovem domu in proslavimo največji krščanski praznik. S seboj prinesemo velikonočne jedi in jih skupaj zaužijemo. Nato sledi druženje ob biljardu, namiznem nogometu, klepetu in petju ob kitari. Povabimo tudi birmance.

✿ Petra in Katja MIHALIČ

Župnijsko romanje po Srbiji in Makedoniji

(26. 4. - 1. 5.)

Potovali smo z agencijo Trud. Duhovni vodja je bil p. Krizostom Komar. Program pa je bil naslednji:

1. dan: Ljubljana-Zagreb-Džakovo-Beograd

Zgodaj zjutraj smo se odpravili na pot proti Hrvaški, potovali mimo Zagreba in prispeli v Slavonijo, kjer nas je čakal prvi romarski postanek. V Džakovem smo se v čudoviti katedrali pridružili redni nedeljski maši in to ravno ob času, ko sta bila bl. papeža Janez XXIII. in Janez Pavel II. razglašena za svetnika. V popoldanskih urah smo nato prispeli v prestolnico Srbije. Ogledali smo si nekatere znamenitosti: trdnjavo

Kalamegdan, pravoslavno katedralo, mogočno cerkev sv. Save.

2. dan: Beograd

Dan smo pričeli z ogledom Plečnikove cerkve sv. Antona Padovanskega, kjer je bila tudi sv. maša in po njej čudovita razlaga. Nato smo se podali na spoznavanje drugih zanimivih kotičkov mesta. Sprehodili smo se po živahni Knez Mihajlovi ulici, spoznali predel Terazije in zavili tudi na Skadarlijo s tipičnimi restavracijami.

3. dan: Beograd-Manasija-Niš-Skopje

Zjutraj smo nadaljevali pot proti jugu Srbije. Najprej smo spoznali čudoviti samostan Manasija, ki je eden najlepših

primerkov srbske srednjeveške kulture. Po ustanovitvi v 15. stoletju je bil samostan kulturni center te regije. Nato nas je pot vodila proti Makedoniji, kamor smo prispeli v večernih urah.

4. dan: Skopje - Niš

Dan v makedonski prestolnici smo pričeli z ogledom mesta in okrog poldneva imeli mašo v kapeli bl. Matere Terezije; kapela se nahaja v spominski hiši, kjer je tudi muzej postavljen v čast svetnici. Skopju daje edinstven pečat tudi železniška postaja, kjer urini kazalci še vedno kažejo čas 5.17 zjutraj, ko je leta 1963 mesto stresel silovit potres. Na sprehodu čez staro Čaršijo smo videli pokrite tržnice,

pravoslavno cerkev sv. Spase, stare mošeje, med katerimi je najlepša mošeja Mustafe Paše, nad vsem tem pa bdi stara osmanska trdnjava Kale. Popoldan smo odšli nazaj proti Nišu, kamor smo prispeli pozno zvečer.

5. dan: Niš-Ljubljana

Po jutranji maši v lepi katoliški cerkvi, ki jo vodijo frančiškani in jo je nedolgo nazaj z mozaiki okrasil naš umetnik jezuit p. Marko Ivan Rupnik s sodelavci, je bila pred nami še dolga vožnja čez južno Srbijo proti Beogradu in naprej proti Hrvaški ter domu, kamor smo prispeli v poznih urah.

Bogu hvala za čudovita doživetja na zelo slikoviti romarski poti po Balkanu.

Moško stanovsko romanje po slovenski Istri

(17. 5.)

Vsako dobro delo je (v)stopnica na poti v raj.

*Nikomur ni dana milost, da kadar škodi drugemu,
ne bi škodil samemu sebi.*

Nebo nam je bilo, v tem izredno deževnem letu, na dan spomladanskega izleta v notranjost slovenske Istre, naklonjeno.

Že tradicionalno romanje moških predstavnikov družin je bilo skrbno načrtovano.

Po odhodu iz Novega mesta smo od g. župnika, p. Krizostoma dobili natančen načrt romarske poti in v molitvi smo Bogu priporočili nas, naše družine in pomoči potrebne trpeče ljudi. Prisluhnili smo tudi ženskam, materam ter naravi posvečenemu kratkemu recitalu našega podgorjanskega rojaka. Vedeli smo; danes bo naše druženje spet prijetno, saj so kar trije zreli mladeniči prinesli s seboj tiste skrinje v katerih je skrito toliko lepih domačih melodij...

Prvi postanek za kavo, ali čaj smo si izbrali na Lomu. Nadaljevali smo pot v notranjost Istre.

Nad malo istrsko vasico Hrastovlje smo ugledali pod kraškim robom čepečo, manjšo cerkev za kamnitim obzidjem. Cerkev sv. trojice je bila zgrajena v 15. stoletju, obzidje pa so zaradi nadležnih Turkov zgradili

v naslednjem stoletju. Notranjost je izjemno bogato poslikana. Sedem metrov dolga freska, Ples smrti, na steni uprizarja, kako smrt v sprevedu v parih vodi vse k sveže izkopanemu grobu. Za roke vodi pripadnike prav vseh slojev, revne in bogate, od papeža, trgovca do otroka... in zanimivo - podkupiti se ne da. Celo ji neki trgovec ponuja mošnjo cekinov, vendar zastonj! Freska je delo Janeza iz Kastava, končal jo je leta 1490 na dan sv. Marjete.

Med poslikavami so izjemno fascinantne še: kronanje Marije, stvarjenje sveta, zavetniki pred kugo Sv. Rok, Fabijan in Boštjan, sveto pismo imenovano biblija

za uboge in nepismene (biblija pauperu), potem motiv z motiko trudečega se Adama in Eve z otrokoma v naročju in druge. Zanimivo je tudi, da cerkev nima lastne osvetljave, šele pred nedavnim je bilo vgrajeno eno manjše okno. Stene s freskami so bile v celoti večkrat z apnom prebeljene zaradi razkuževanja pred kugo. Ravno zaradi tega so se pravzaprav tako dobro ohranile, vendar vloženega je bilo mnogo truda, ko so jih v novejšem času restavrirali.

Pot nas je vodila po dolini najkrajše, samo slovenske, reke Rižane v Koper in na Markovec v cerkev sv. Marka.

Ta cerkev je moderna stvaritev. Bistvo notranjosti je oltar s tabernakljem. Svetloba od zgoraj lije nanj. Bogat, veličasten, z zlatom pretkan mozaik je delo p. Ivana Marka Rupnika in skupine umetnikov iz Rima. Končan in blagoslovljen je bil leta 2003, ob 10 obletnici župnije. Notranjščina cerkve je urejena enostavno in z veliko tankočutnostjo umetniškega duha. Strop in sedeži so modri. Kot zanimivost je opaziti rano na zveličarjevi levi strani, kakor si je umetnik zamislil.

Naš g. župnik je daroval sv. mašo. Domač duhovnik pa nam je razložil potek gradnje cerkve in funkcioniranje župnije v Koprskem prostoru.

V vasi Padna pri Sečovljah smo si v gostilni Idila privoščili domače okusno kosilo z dobrim refoškom.

Po vijugasti cesti smo krenili proti vasi Sveti Peter. Tu nas je pričakala prijazna domačinka Rožana Špeh, znana in zavedna Istrijanka, ki do obisti pozna Istro in njene običaje, rekel bi istrska prst in kamen je njena kri, kruh in navdih. Napisala je tudi knjigo o teh krajih in bolečinah Istre.

Popeljala nas je skozi čas v muzeju Tonine hiše, nekdanji lasti Antonije Gorela, zelo znane dobrodelnice, samske premožne ženske, ki je bila mnogim revnim otrokom botra. Po njej se zaselek imenuje kar Gorela.

Z zanimanjem smo si ogledali torkljo in vso opremo, s katero se je svoj čas pridelovalo oziroma pridobivalo dragoceno istrsko olje. Ogledali smo si tudi nastanitev gosposinje v tej

prelepi domačiji in pojasnila nam je nekatere ljudske običaje.

Na domačiji gospe Rožane smo si ogledali starejši in tudi nov oljčni nasad. Mnogo truda je treba vložiti, da kaj vrne sicer darežljiva in obenem skopa istrska zemlja.

Rožana nas je postregla z domačimi slastnimi dobrotami svojih rok, naši trije fantje pa so odprli kovčke in dolenjska muzika je napolnila vaško ozračje. Naša prijazna gospa, v kito spletenih pšeničnih las, nas je pospremila vse do avtobusa.

Popeljali smo se naprej v vas Krkavče. Srečanje z novim vodnikom Pavlom Gojo je bilo spet pristrčno. Zelo in vsestransko razgledan gospod nam je iz prve roke povedal mnogo o teh krajih in tudi o našem Novem mestu je imel kaj povedati.

Popeljal nas je v vaško župnijsko cerkev sv. nadangela Mihaela, zelo zanimivo in n drobno smo dobili predstavitev zgodovine edinstvene cerkve, v 17. stoletju zidane na živo skalo in seznanil nas je o nastanku in o značilnostih njene notranjosti (slika nad oltarjem, poklon sv. treh kraljev italijanskega slikarja Bartolomea Ginellija in v zakristiji umetnina Benečana Bartolomea Bossija...)

Srečevali smo skupine veselih mladih obiskovalcev teh prelepih slovenskih krajev in zeleni razgledi so se ponujali v svežini velikanovih razsejanih po istrski deželi.

Z g. Pavlom smo odšli še na ogled predelovalnice oliv v Krkavčah. To je že moderna proizvodnja olja z razmeroma veliko kapaciteto. Proizvodnje v živo si nismo mogli ogledati.

Smo pa v miru in tišini lahko prisluhnili besedi lastnika podjetja Ternau. Ob kruhu in namazu smo okušali slasti tamkaj pridobljenega olja.

Z avtobusa smo lahko opazili značilnost kraja, ploščat Krkavški Kamen tja postavljen nekdanj v davnini. Iz zemlje ga gleda dober meter in pol. To je monolitna kamenina, ki v teh krajih sicer ne obstaja. Nanj je z dveh strani vklesana ožarjena stilizirana podoba človeka. Pravijo, da so ga uporabljali tudi kot sramotilni steber. Včasih so ga tudi skrivaj častili in procesije so se vile mimo njega.

Obisk Istre smo sklenili na turistični kmetiji Lisjak, ki ima, zanimivo, na tabli pravega vola kot zaščitni znak in ima ga na ogled tudi v hlevu. Gospodar nas je popeljal v vinsko klet, kjer smo prisluhnili zanimivemu predavanju, kako v Istri narediti kvalitetno vino. Tudi okušali smo žlahtne plodove vročega podnebja, istrske zemlje in delavnih rok.

V nočnih urah smo srečno prispeli domov. Bili smo si edini: »Drugo leto spet na tradicionalno romanje.«

✿ **Marjan HREN**

Zakonski jubileji

(18. 5.)

Pa začnimo po priporočilu Svetemu Duhu:

*Ljudje vstopajo v skupnost,
da bi bili srečni.*

*Ostanejo, ko ugotovijo,
da je sreča v tem, da osrečujejo druge.
(Jean Vanier)*

V prelepem šmarničnem mesecu, ki je v celoti posvečen naši materi Mariji, katera nam simbolično z Jožefom in Jezusom predstavlja sveto družino, smo dne 18. maja 2014 praznovali tudi zakonci naše župnije svoj zakonski jubilej. Zbralo se nas je kar 23 parov, ki smo prišli z veliko vero in zaupanjem, da bi se zahvalili za skupno prehojeno pot v zakonu in prosili Boga za pomoč v prihodnosti. S svojo prisotnostjo smo želeli sebi in zbranim v Cerkvi povedati, da je za nas družina še vedno vrednota, da ostajamo zvesti obljubam, ki smo jih drug drugemu izrekli na dan naše poroke – obljubam ljubezni, zvestobe in spoštovanja. Prav zato je potrebno, da pri tem drug drugemu stojimo ob strani, se spodbujamo k dobremu in ustvarjalno sodelujemo pri programih, ki jih ponuja Cerkev, ko nam zagotavlja svojo podporo in pomoč.

Sveto mašo je daroval župnik p. Krizostom Komar s somašnikom g. Francije Arličem, župnikom pri Sv. Duhu nad Škofjo Loko, ki je rodni brat ene od jubileantk. Župnik je v nagovoru zakonskim parom dejal, da je za srečen zakon pomembna predvsem ljubezen, ki jo zakonca ves čas podarjata drug drugemu, nato pa smo jubileanti še enkrat obnovili zakonske obljube. Po maši je sledilo skupinsko fotografiranje pred oltarjem, nato pa prijetno druženje v prostorih samostana, kjer smo skupaj nazdravili ob kozarčku šampanjca našemu prazniku, nato pa je sledila bogata pogostitev s pecivom in druženje ob spremljavi naših harmonikarjev Ervina Struna in Davida Vodopivca.

✦ Rafael Plantan

Festival družin

(25. 5.)

Festival je letos potekal ob koncu maja, namesto na začetku, kot prejšnja leta. Zato je bilo zaradi mnogoterih majskih dogodkov manj obiskovalcev. Pa še vedno se nas je zbralo okrog 100, da smo tako skupaj slavili Boga, prepevali, se družili in prisluhnili igrici Torta za mamo, ki jo je izvedla naša dramska skupina pod vodstvom s. Marjete. Otroci iz skupine so zrecitali tudi nekaj pesmi in povedali zanimive vice. Uživali smo ob pečenih dobrotah in sladkem pecivu. Naši dobri kuharici Hildi in vsem njenim »pomagačem« ter dobrotnikom in vsem, ki ste kakorkoli prispevali k pestrosti festivala, iskrena hvala in Bog povrni. Festival je bil zahvala Bogu za vse družine, zakonce, starše in otroke ter stare starše.

MAMA IN OČKA recitira Marin Gazvoda de Reggi

*Hvala ti, mama, da si življenje mi dala;
hvala ti, mama, za prvi nasmeh;
hvala ti, mama, za sonce v očeh;
hvala ti, mama, da vero v Boga si mi dala!*

*Očka danes navsezgodaj
me za nasek je pocukal,
jaz iz posteljice mehke
prav počasi sem pokukal.
»Kaj je, očka?« sem ga vprašal
ves začuden in zaspan.
»Vstani, sinko, voščit greva:
danes je vseh mamic dan!«*

*»Babici čestitke lepe,
mamici poljubčkov koš,
naši Materi nebeški
pa pomladni šopek rož!«*

(Festival družin ...)

Šmarnice po podružnicah (Smolenja vas, Potov Vrh in Veliki Slatnik)

(31. 5.)

Tudi to leto so se na Potovem Vrhju v cerkvi Sv. Marjete izvajale šmarnice. Bile so vsak dan Marijinega meseca maja, ob 19. uri. Pri njih smo prebirali zgodbico o Blažu, Neži in njuni družini, vsakodnevno izpolnjevali šmarnično nalogo, peli razne vesele in lepe pesmi ter molili po namenih, ki smo si jih sami izbrali in zapisali na listek ter jih potem pritrdili na ploščo za molitvene namene. Ti so zdaj pretipkani na plakat, ki stoji prilepljen na pano na levi strani cerkve in si ga vsak lahko ogleda.

✿ Peter Hrastar

Romanje šmarničarjev župnij Novo mesto – sv. Lenart in Novo mesto – Šmihel na Sveto Goro

(31. 5.)

*»Drevesa po vrtilih cveto, po vejah pa ptice pojo,
nebeški kraljici, Mariji Devici, pozdrav ino slavo
dajo...«*

Letošnje šmarnice smo udeleženci obeh župnij spet zaključili s skupnim romanjem. Že lani je šmihelski župnik predlagal, da v naslednjem letu romamo na Sveto Goro, ker smo že vedeli, da bo tja premeščen iz župnije NM – sv. Lenart župnik p. Simon Peter Berlec. V treh polnih avtobusih otrok in odraslih so za strokovno in duhovno vodstvo poskrbeli župnik p. Krizostom Komar in gvardijan p. Janez Papa iz župnije NM – sv. Lenart ter župnik Igor Stepan iz župnije NM – Šmihel. Najbolj zvesti šmarničarji so imeli romanje kot nagrado zastonj.

Pripeljali smo se prav do bazilike milostne Svetogorske Kraljice, odkoder je bil v lepem sončnem vremenu čudovit pogled v dolino in na bližnje in daljne vrhove. Deležni smo bili prijazne dobrodošlice rektorja svetišča p. Simona Petra. Sledila je sv. maša, ki jo je daroval župnik p. Krizostom ob somaševanju drugih duhovnikov, sodelovali pa so tudi številni ministranti. P. Simon Peter je v nagovoru predstavil zgodovino cerkve ter druge znamenitosti in poudaril, da prav letos mineva 475 let, odkar se je na tem milostnem kraju Marija prikazala pastirci Uršuli Ferligoj. Bogoslužje je bilo obogateno s petjem Marijinih pesmi in z igranjem otrok na kitarah.

Po sv. maši smo imeli odmor za ogled in okrepčilo. Nato smo se od Svetogorske Kraljice poslovili še s petimi litanijami Matere Božje. Sledil je povratak. Ob prepevanju, molitvah, pa tudi klepetu smo se ob Marijinem varstvu z našimi šoferji proti večeru srečno vrnili domov.

✿ Cecilija Smolič

Zaključek veroučnega leta

(1. 6.)

Gospod, ob koncu veroučnega leta, se iz srca zahvaljujemo, za vse Tvoje dobrote in darove, ki si nam jih v tem letu s svojo neizmerno in brezpogojno ljubeznijo brezmejno podarjal.

Zahvaljujemo se Ti, da si nam ves čas stal ob strani, nas vodil in nam kazal pot, po kateri naj hodimo mi starši. Zahvaljujemo se Ti, da si ves čas stal ob strani našim otrokom, jih vodil in tudi njim kazal pot, po kateri naj hodijo v dobi svojega odraščanja.

Hvala Ti, za vse naše duhovnike, redovnice in katehete, ki so nam in našim otrokom odkrivali spoznavanje resnice – Jezusa Kristusa. Hvala Jezus, za vse tiste ljudi, ki so tiho in neopazno spremljali naše družine in jih podpirali z molitvijo.

Obenem pa te tudi prosimo, dobri Bog, ohrani našo vero, utrdi jo in pomnoži, da bo še bolj goreča in velikodušna ter, da bo s še večjo svetlobo razsvetljevala naše nove, še neprehojene poti. Pomagaj nam in našim otrokom, da doživimo osebno srečanje s Kristusom, se mu pustimo osvojiti in voditi njegovi ljubezni, ki razširja obzorje življenja in mu daje trdno upanje, ki ne razočara.

Pomagaj nam razumeti, da si Ti edina prava Pot, Resnica in Življenje.

✠ *Marko Muhič*

Blagoslov spominske plošče p. Felicijana Pevca

(2. 6.)

Letos je minilo 2 leti, odkar je umrl p. Felicijan Pevec, ki je kot knjižničar in kaplan deloval v župniji več kot 20 let. 2. junija 2012 je bil pokopan v grobnici Karmelske kapele, kjer je bila po večerni maši 2. junija letos blagoslovljena spominska plošča. Blagoslov je opravil p. Marko Novak.

Piknik zakonskih skupin pri Molanovih

(7. 6.)

V soboto, 7. junija, smo se člani zakonskih skupin naše župnije z družinami zbrali pri sveti maši, kjer smo se zahvalili za srečanja in podarjene milosti v preteklem letu. Sveto mašo smo oblikovali zakonci »najstarejše« zakonske skupine, s petjem pa so zlasti aktivno sodelovali tudi naši otroci.

Po maši smo se preselili na Petelinjek, kjer smo imeli tradicionalni piknik. Molanovi kot gostitelji so nas prav prijazno sprejeli, da smo se počutili res domače. Ob pripravljeni jedi in pijači smo se v sproščenem vzdušju pogovorili tudi s tistimi, s katerimi se ne srečujemo prav pogosto in se pri tem bolje spoznali. Vsaka družina se je na kratko predstavila, saj nekaterih, ki so vključeni v zakonske skupine, nismo poznali, ker so dejavni v svojih domačih

župnijah. V vročem junijskem dnevu smo se z našimi otroki pomerili tudi v nogometu, saj je ravno v tem času potekalo svetovno prvenstvo v Braziliji, kar nas je dodatno motiviralo. Piknik je bil tudi priložnost, da se našim voditeljem p. Krizostomu, p. Janezu in p. Petru zahvalimo za podarjeni čas in misli, ki so bogatila naša srečanja. Ker smo imeli med nami tudi dva slavljenca, ki sta praznovala rojstni dan, ni manjkala niti torta.

Strinjali smo se, da zakonske skupine bogatijo tako nas zakonce kot naše družine, pa tudi župnijo, saj smo aktivni tudi pri drugih dejavnostih. Obljubili smo si, da se drugo leto spet srečamo.

✚ *Miha in Tina VRBINC*

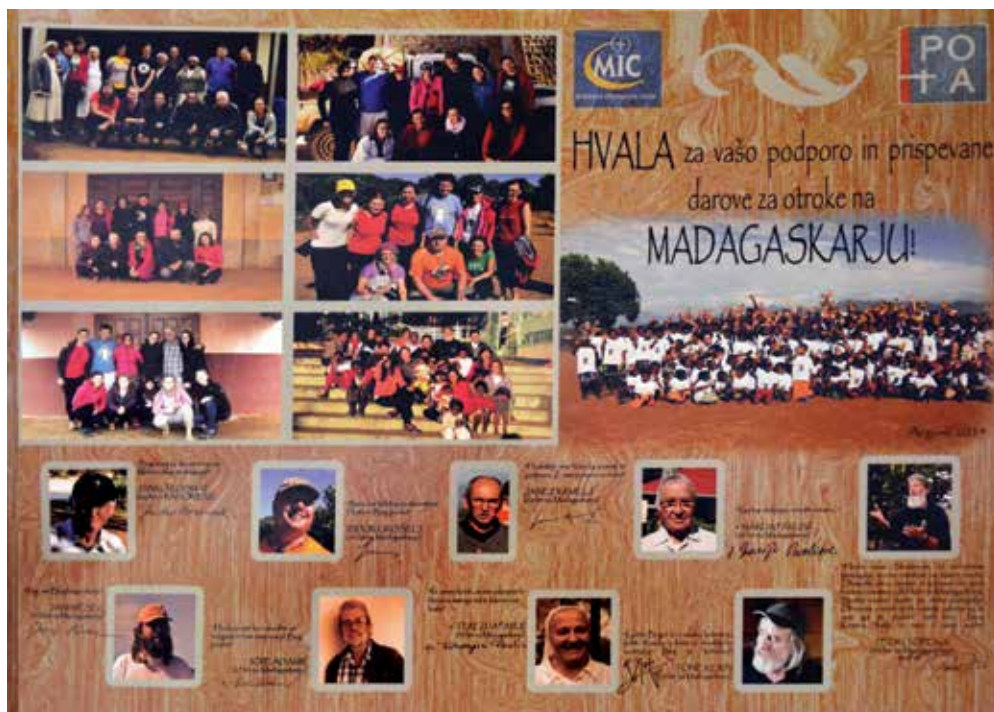
Sodelovanje laičnih misijonarjev pri dopoldanskih mašah

(9. 6.)

Prejeli smo zahvalne besede:

Rada bi se vam zahvalila za pomoč v imenu vseh misijonarjev, ki so prejeli vaše darove. V vaši župniji smo pri mašah zbrali 720€, kar je veliko več, ko smo upali pričakovati. Prav je, da to veste in bodite ponosni na to. Skupno smo s predstavitvami po celotni Sloveniji zbrali nekaj manj kot 30.000 €, kar je skoraj trikrat toliko kot smo pričakovali. Za izvedbo samih oratorijev nismo porabili veliko – okrog 1000 € - tako, da je bila skoraj vsa vsota darovana misijonarjem.

✠ Ana Vanessa Bogataj
v imenu celotne ekipe POTA Madagaskar 2014

Župnija na karitativnem področju

V župniji deluje župnijska Karitas, ki vsak mesec razdeli okrog 100 paketov hrane in mnoge osreči z obleko, ki jo ljudje prinesejo v skladišče. Prizadevamo si, da bi vsi župljani pomoči potrebni, le-to tudi dobili, bodisi v materialnem ali duhovnem smislu. Naj bo tudi na tem mestu napisana zahvala vsem, ki darujete za najrazličnejše potrebe in tudi vsem, ki darujete svoj prosti čas za delo v Karitas. Vabljeni tudi drugi k sodelovanju.

Nabirka za Karitas (1.12.2013) -

2.211,20 €

Nabirka za misijone (19.10.2014) -

2.005,52 €

Za družine z več otroki – »Anin sklad«

-500,00 €

Za poplavljenke Bosni in Hercegovini in Srbiji

- 2.000,00 €

Saleškemu v Radmirje. Župnik Jože Vratnar nam je na njemu lasten način, začinjen s humorjem, razložil radmirsko Božjo pot in zakladnico s številnimi bogatimi mašnimi plašči. Lačne želodčke smo potešili v znani gostilni Prodnik v Juvanjem pri Radmirju. Domače kosilo nam je zelo teknilo. Iz Zgornje Savinjske smo se po kosilu podali v spodnji tek reke Savinje v knežje mesto Celje, točneje na hrib Sv. Jožefa, kjer imajo Lazaristi čudovit dom duhovnosti, ob katerem je tudi dom za starejše, ki smo si ga temeljito ogledali pod vodstvom tamkajšnjega župnika in direktorja g. Jožeta Planinška. Polni zelo zanimivih vtisov smo se v večernih urah preko Laškega in Krškega vrnili v Novo mesto. Drugo leto gremo spet.

Romanje župnijskih sodelavcev

(18. 6.)

Skoraj poln velik avtobus je odpeljal sodelavce Karitas, mežnarje in mežnarce iz naših podružnic ter pridne čistilce in čistilke naše domače cerkve na romanje v Zgornjo Savinjsko dolino. Najprej smo se ustavili na Ljubnem ob Savinji, kjer smo imeli sv. mašo, ki jo je daroval župnik p. Krizostom ob somaševanju domačega župnika in dekana g. Martina Pušenjaka. Po maši smo bili deležni zanimive razlage domačega župnika in nato smo si ogledali svetovno znane »ljubenske potice«, ki jih prinesejo ljubenski farani vsako leto blagoslovit na Cvetno nedeljo. Po obisku župnije sv. Elizabete na Ljubnem, smo se podali k sv. Frančišku

Telovska procesija

(22. 6.)

*Mogočno se dvigni nam spev iz srca,
v pozdrav Rešeniku, Vladarju sveta!
Kristus, kraljuj! Kristus, zmaguj!
V hostiji sveti nam gospoduj.*

*Darujemo vdano ti svoje srce,
dejanja, besede, vse misli, želje.
Kristus, kraljuj ...*

Koncert Matjaža in Toma na kloštrskem vrtu

(28. 6.)

Koncert je bil izredno zanimiv in bogat. Številni obiskovalci so to potrdili. Ob koncu je padla odločitev, da se vsa stvar ponovi v jeseni, ko frančiškani v Novem mestu obhajajo 545 let od prihoda v Novem metu. Ta napovedani koncert se je res zgodil in sicer v cerkvi sv. Lenarta 5. oktobra zvečer; klopi v cerkvi so bile lepo napolnjene. Želje vseh obiskovalcev je, da bi nas pevci še kdaj razveselili s tako zanimivim programom.

Ministrantski tabor v kloštru

(27. - 31. 7.)

Novomeški samostan in tamkajšnje bratstvo je od 27.7 do 31.7. gostoljubno sprejelo številne ministrante iz vse Slovenije, predvsem iz frančiškanskih župnij, na duhovno počitniški teden, ki so ga pripravili bratje pod vodstvom p. Ambroža.

Tabor je bil pripravljen z namenom, da bi ministrantom, ki strežejo po naših župnijah in cerkvah omogočili, da nekaj dni preživijo skupaj v spoznavanju drug drugega, samostanskega življenja in predvsem ministrantske službe. Teden je potekal pod naslovom »To delajte v moj spomin«, saj smo skupaj vstopali v skrivnost obhajanja svete maše. Vsakodnevna molitev, pripravljene meditacije, pogovori, športne aktivnosti, spoznavanje dolenske prestolnice in samega samostana - vse to je napolnjevalo te dni. Poseben pečat in vrednost taboru, po besedah samih ministrantov, pa je dajal tudi starosta dela z ministranti p. Pashal Gorjup, ki se je velikodušno odzval povabilu k sodelovanju. Ves teden je že s svojo prisotnostjo, predvsem pa z modrimi besedami, izkušnjami in dobrohotnostjo spodbujal ministrante k zvestemu duhovnemu življenju, boju proti slabemu in živemu pričevanju v svojem okolju.

Govorili pa smo tudi o poklicanosti vsakega, se učili odkrivati to poklicanost v svojem življenju in odgovarjati nanjo. V ta namen smo imeli zadnjo noč skupno adoracijo v cerkvi, potem pa celonočno češčenje Najsvetejšega, ko smo bratje prevzeli vsak svoj termin, ministranti pa so se nam pridružili skozi celo noč. Molili smo najprej za svojo poklicanost, pa seveda tudi za to, da bi se fantje in dekleta pogumno odzvala Kristusovemu klicu k tesnejši hoji za njim. Tabor naj bo tako spodbuda vsem bratom, da bi obnovili svojo gorečnost za Gospoda, ki se potem kaže v življenju ter je tako edina, ki resnično nagovarja mlade k posnemanju. Gorečnost najprej v molitvi, gorečnost v življenjski drži, gorečnost tudi v besedah, če bo potrebno.

✠ Jan Dominik Bogataj

(Ministrantski tabor v kloštru ...)

Oratorij v Šmihelu

(30. 6. - 6. 7.)

OBNOVITVENA DELA

(julij - oktober)

Prenova kloštrske cerkve, kjer so se že pred leti pojavile razpoke, se je začela v mesecu juliju in avgustu, ko je bila cerkev najprej zvezana z jeklenimi vezmi in so bile s posebno maso injektirane stene cerkve. Gradbeni oder je tako dober mesec in pol objemal zunanjo podobo cerkve. Ostal pa je še notranji gradbeni oder, ki je »krasil« cerkev še ves mesec september, saj je bilo treba sanirati odpadanje ometa z obokov in razpoke na stropu. Sočasno so se dela nadaljevala zunaj, kjer je bil narejen poseben jašek za odvodnjavanje meteorne vode, utrjeni pa so bili tudi temelji oz. glinena podlaga cerkve.

Dostop do naše cerkve je bil doslej močno otežkočen osebam na invalidskih vozičkih, zato smo stopili v akcijo in pripravili poseben vhod, ki bo brez arhitekturnih ovir (brez stopnic). Le-ta bo umeščen z Jenkove ulice v prehod med cerkvijo in Karmelsko kapelo. Seveda bo ta vhod na voljo tudi za vse z otroškimi vozički, pa tudi za vse, ki težje premagujejo stopnice.

Mesec september je prinesel tudi ureditev gotskih oken v atriju ter vzpostavitev križnega hodnika okoli Lurške kapele in atrija. Nov prostor (nekdanja Alfonzova soba) dobivajo tudi knjige, ki so sedaj nagnete v primarni knjižnici.

Vse te prenove in obnove cerkev in samostan pripravljajo na praznovanje 545 letnice prihoda bratov frančiškanov v Novo mesto.

Letovanje v Strunjanu

(3. - 9. 8.)

V tednu od 3. – 9. avgusta smo se pevke in ministranti odpravili na zaslužene počitnice v Strunjan. Vreme se je skoraj cel teden dobro držalo. Razen en dan, ko smo se odpravili na pohod do Portoroža. Tudi to je bilo posebno doživetje, veliko smo se smejali in peli, ustavili smo se tudi v avditoriju in si na koncu privoščili sladoled.

Vse ostale dni pa smo zjutraj opravili telovadbo in molitev, nato pa smo se odpravili na plažo, kjer smo uživali v toplem soncu in prijetni vodi. Pripravili smo tudi olimpijske igre (poligon, balinanje, skoki v vodo). Tako smo krepili timski duh, saj so se pomerili tako udeleženci kot tudi animatorji. Večeri so bili tematsko obarvani. Prvi večer smo se vrnili v preteklost, ogledali smo si nekaj starih risank in spoznali nekaj starih pesmi. V torek smo si vzeli nekaj časa za kulturo. Animatorji so pripravili različne izvedbe Prešernove Lepe Vide, skupine so sodelovale v kvizu, večer pa se je zaključil z zelo posebno izvedbo Golice. V četrtek smo vsi skupaj zaplesali v ritmih vse mogočih plesnih zvrsti. Večkrat smo zvečer obiskali tudi strunjanski križ, ob katerem smo prepevali, prisluhnili zgodbam in molili večerno molitev. Poseben del tedna so bile seveda svete maše. Vsaka od skupin je pripravila del maše (od prošenj in uvodov pa vse do pesmi in ministriranja), zato so bile strunjanske maše tako kot vsako leto zelo doživete.

Urili smo se tudi v hišnih opravilih. Zaradi naših pridnih rok je bila hiša vsak dan pospravljena, čevlji so bili na svojih mestih, posoda pa se je po vsakem obroku kar bleščala. Teden je bil res pester in ustvarili smo veliko novih spominov. Strunjan 2014 je bil z eno besedo – ZAKON!

✿ Mladi - FLM

Sodelovanje FLM v Stični mladih

(19. - 20. 9.)

Letos smo bili FLM-jevci povabljeni, da bi bili del ekipe festivala Stična mladih. Z veseljem smo se odzvali! V Stično smo prišli že en večer prej, kjer so nam razložili naše delo, zvečer pa je bila v kapeli skupna adoracija. Dobili smo nalogo, da sprejmemo mlade, ki so prišli z avtobusi ter jim razdelimo rumene zapestnice in poberemo prispevek za Stično. Res je bilo super srečati mlade s cele Slovenije, saj je prišlo več kot 80 avtobusov. Potem smo se pridružili programu, obiskali delavnice, stojnice, vrhunec dneva pa je bila sveta maša, ki jo je daroval škof Jurij Bizjak. Sledil je še koncert Stična band-a, po katerem smo utrujeni in srečni odšli domov.

✿ Petra in Katja Mihalič

1. birmanski duhovni vikend v Mekinjah

(26. - 28. 9.)

Zadnji vikend v septembru so se letošnji birmanci podali na svoj prvi birmanski vikend. Lepota podnožja kamniških Alp v Mekinjah je nagovarjala že med vožnjo do tamkajšnjega doma duhovnih vaj v uršulinskem samostanu.

Po uvodnih ceremonijah (razporeditev in namestitvev po sobah) je sledila večerja, po njej pa uvodna tema duhovnega vikenda. Na tem duhovnem vikendu smo se spraševali: Kdo sem? Pod različnimi vidiki samostojnega razmišljanja in skupinskega dela smo iskali odgovore na zastavljeno vprašanje.

In ja, izžrebali smo svoje birmanske skupine in dobili animatorje. Marinka in Ervin animirata ponedeljkovi skupini, Nevenka in Irena pa četrtekovi skupini.

Sobotno popoldne smo izkoristili za krajši sprehod do Kamnika, kjer smo si ogledali frančiškansko cerkev, zvečer pa smo razmišljali ob filmu in iskali vzporednice s podobo o človeku in s svetim pismom.

Kot bi mignil je prišla nedelja in počasi smo morali zaključevati svoja razmišljanja in narediti sklep. Pri sklepni maši so se nam pridružili starši, ki smo jih že močno pogrešali ;) in odpeljali smo se vsak proti svojemu domu. Komaj čakamo pomladni birmanski vikend!

Izlet otroškega pevskega zbora

(11. 10.)

V soboto 11. oktobra smo pevci Otroškega pevskega zbora odšli na izlet v Sorico, rojstni kraj našega slikarja Ivana Groharja. Iz Novega mesta smo po dobrih dveh urah vožnje prispeli v pisane barve odeto vasico Sorico. V tamkajšnji cerkvi posvečeni sv. Nikolaju smo imeli sv. mašo, ki jo je daroval p. Janez Papa, poleg pa smo ob spremljavi kitare prepevale pevke. Po maši smo odšli v bližnjo gostilno Macesen na okusno kosilo, ob 14. uri pa v Groharjev muzej. Gospod Miro Kačar nam je predstavil rojstno hišo Ivana Groharja, opisal njegovo življenje, slike iz njegovih zgodnjih let ustvarjanja, ko je risal podobe za cerkve in portrete ter slike iz kasnejšega obdobja, iz katerega nam je poznan kot odličen impresionist. Prepoznali smo njegove znane umetnine : Sejalec, Pomlad, Srce Jezusovo, Macesen. V likovni delavnici nas je seznanil z osnovnimi tehnikami risanja. Iz osnovnih slikarskih likov (krog, pravokotnik, trikotnik) nam je preko skic izrisal podobe obraza, konja, vaze, cvetlic, dreves,... V glasbeni delavnici smo spoznali najrazličnejše inštrumente od afriških tolkal, kongov, do ksilofonov, metalofonov, zvončkov, .. ter na koncu skupaj z mamami spremljevalkami sestavili tolkalni orkester. Eni so igrali ritem, drugi spremljavo, sam vodič Miro pa kar na harmoniko. Vse skupaj smo na koncu združili in nastala je prava pesem, samo naša pesem. Zadovoljni in polni novih spoznanj smo zapustili Sorico in se vrnili v Novo mesto. Imeli smo se lepo, uživali smo v lepotah narave, slike in glasbe. Preživeli smo res čudovito jesensko soboto.

✿ Sara Mihalič in Ema Molan

Izlet Frančiškanskega komornega zbora v Rim in Neapelj

(9. - 12. 10.)

V četrtek, 9. 10. 2014, zvečer smo se člani Komornega pevskega zbora KUD Hugolin Sattner z družinami odpravili na izlet v sosednjo Italijo.

V petek smo si ogledali Vatikan in največje znamenitosti Rima, kot so Španske stopnice, trg Navona, Panteon, vodnjak Trevi itd. Zvečer smo s petjem oplešali bogoslužje v rimski župniji sv. papeža Igina, kjer že 37 let deluje slovenski duhovnik msgr. Matteo Rus, ki je daroval sv. mašo.

V soboto smo se odpeljali do znamenitih Pompejev, ki so bili leta 79 zaradi izbruha bližnjega vulkana Vezuva popolnoma uničeni. Po več kot 200 letih odkopavanja so restavrirali tri četrtnine mesta. V amfiteatru sredi antičnega mesta so naši fantje zapeli dve pesmi, ostali pa smo uživali v dobri akustiki in seveda izvedbi. Zatem smo se povzpeli do kraterja zloglasnega vulkana. Tudi tam smo s pesmijo pokazali, od kod smo. Ob povratku v hotel smo se ustavili v Neaplju, ki slovi po picah.

V nedeljo nas je slovenski salezijanec, p. Lojze Dobravec, ki trenutno živi v Rimu, popeljal po za turiste odprtem delu Kalistovih katakomb. Na zanimiv način nam je predstavil zgodovinsko ozadje njihovega nastanka. Z lepimi vtisi smo zapustili glavno mesto, na poti proti domu pa smo se ustavili še v tako imenovanem renesančnem biseru Umbrije. Z vzpenjačo smo prišli v nekoč skoraj nedostopno mesto Orvieto, kjer smo številnim turistom zapeli med slovenskimi kristjani eno najbolj priljubljenih pesmi – Hladnikovo Marija skozi življenje. Nato smo se odpravili proti Sloveniji.

V poznih urah smo se pripeljali v Novo mesto. Pot nam je hitro minila ob petju in sproščenem pogovoru. Glavni cilj našega izleta je bil okrepitev medsebojnih odnosov. Veseli smo, da smo zadani cilj dosegli. K temu je zagotovo pripomogel tudi p. Krizostom, ki je vsak dan potovanja poskrbel za duhovno hrano. Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki so pripomogli, da smo izpeljali ta izlet.

✚ Ana MARKELJ in Anja BERUS

Župnijsko jesensko romanje v Mariazell

(18. 10.)

»Romanje je molitev, kjer se besede izgovarjajo s koraki«, sem nekje prebrala. Naše župnijsko romanje tokrat seveda ni bilo peš, pač pa z avtobusom agencije Aritours s prisotnostjo dveh šoferjev in vodnice Alenke. Duhovni vodja je bil župnik p. Krizostom.

Pot do cilja je bila dolga okrog 400 km in nas je vodila iz Novega mesta v Avstrijo, mimo Gradca v več kot 850 let staro romarsko mestoce Mariazell, poznano tudi kot Marijino Celje, ki leži v slikoviti pokrajini Zgornje Štajerske na višini 900 m. V čudovitem sončnem in toplem vremenu smo prispeli v to najstarejše avstrijsko Marijino svetišče in največje romarsko svetišče v srednji Evropi. Ponaša se z mogočno baziliko in s slavno podobo Matere božje. Mestece s približno 1.500 prebivalci je polno romarjev, zato se sv. maše vrstijo čez ves dan. Doletela nas je posebna milost, da je p. Krizostom to daritev opravil prav pred milostno podobo Matere božje. Vsak izmed nas se je zatekel k Mariji s svojo molitvijo, prošnjo ali zahvalo. Pred tem smo si po kosilu ogledali mestoce, znano pekarno medenjakov družine Pirker in razstavo medenjakov, pa tudi proces izdelave sveč iz medenega voska.

Med potjo sta p. Krizostom in vodnica Alenka poskrbela za pravo romarsko vzdušje, saj smo poleg molitve veliko prepevali ob pomoči vsem dodeljene Aritoursove romarske pesmarice »S pesmijo na pot«. Farani smo se med seboj veliko družili in zblížali ter polni veselja v poznih večernih urah srečno prispeli domov.

✿ Cecilija Smolič

Odprtje foto razstave

(18. 10.)

V okviru praznovanja 500-letnice Slovenske frančiškanske province sv. Križa in 545 let prihoda bratov frančičkanov v Novo mesto je bila v prostorih galerije v našem kloštru pripravljena FOTO razstava. Razstava je razdeljena v dva dela: v prvem lahko vidimo nekaj slik našega novomeškega samostana, v drugem delu pa fotografije iz zraka naših slovenskih frančiškanskih samostanov.

Pri odprtju razstave je v soboto, 18. oktobra 2014, sodeloval otroški pevski zbor Sv. Lenart, ki nam je v samostanskem atriju zapel nekaj pesmic o sv. Frančišku, gvardijan frančiškanskega samostana p. Janez pa je spregovoril nekaj besed o obletnicah, ki jih obhajamo.

Sledil je še ogled razstave v galeriji.

Koncert Projekt Musicalix

(25. 10.)

Glasbeno društvo Šment je izvedlo Projekt Musicali »skupaj smo glasba«, pod naslovom Preko temne noči... do sončnega zahoda. Mladi glasbeniki, pevci in manjši priložnostni orkester so izvedli novejšo klasično glasbo, ki jo je napisal Ola Gjeilo. Izvajalci prihajajo iz Novega mesta in okolice; vodi pa jih mladi in nadarjeni dirigent Blaž Klemenčič. Vsem, ki smo jih poslušali, so pustili prijeten občutek v srcu z željo, da bi jih še kdaj slišali.

Koncert naše organistke Snežke Podpečan

(31. 10.)

Organistka Snežka Podpečan je doma iz Braslovč v Savinjski dolini. Je magistra orgelskega igranja in dela kot učiteljica in korepetitorka v Glasbeni šoli Marjana Kozine v Novem mestu, od lanskega leta 2013 pa je tudi pri nas organistka pri mnogih mašah in spremlja župnijski pevski zbor vsako nedeljo in tudi otroškega, če je potrebno. V cerkvi sv. Lenarta je že večkrat zaigrala kakšno orgelsko glasbo; igrala je tematsko glasbo na odlomke iz sv. pisma in literature ob postnih nedeljah ter za Lurško 9-dnevno. V minulem letu je imela tudi dva samostojna koncerta.

PASTORALNA STATISTIKA

od 1. 11. 2013 do 31. 10. 2014

- ❖ KRSTI: 53
- ❖ POROKE: 11
- ❖ POGREBI: 64
- ❖ BIRMANCEV: 42
- ❖ PRVOOBHAJANCEV: 38

Vseh veroučencev in veroučenk v
veroučni šoli 2013/2014: 368

V letu obhajanja 500-letnice Slovenske frančiškanske province se novomeški frančiškani spominjamo tudi 545-letnice našega prihoda v Novo mesto.

31. oktobra 1469 so prišli bratje iz Bosne, od koder so se pred Turki umaknili, preko Karlovca in Metlike, v Novo mesto. Leta 1470 jim je ferentinski škof kot namestnik oglejskega patriarha izročil kapelo sv. Lenarta, leta 1472 pa je bil zgrajen samostan.

Praznovanje 545 letnice prihoda frančiškanov v Novo mesto

To častljivo obletnico v Novem mestu obeležujemo tako:

- **3. 10. 2014, po večerni maši: TRANSITUS – spomin smrti sv. Frančiška**
- **4. 10. 2014, slovesna jutranja in večerna maša ob PRAZNIKU SV. FRANČIŠKA**
- **5. 10. 2014, FRANČIŠKOVA NEDELJA: pri 11.30 maši poje FRANČIŠKANSKI KOMORNI ZBOR; po večerni maši KONCERT NA FRANČIŠKANSKEM VRTU (Matjaž Kastelec & Co.)**
- **18. 10. 2014, ob 18. uri: ODPRTJE FOTO RAZSTAVE ob 500 letnici province, prepeva otroški pevski zbor**
- **25. 10. 2014, ob 19.45 uri: KONCERT novejšje klasične glasbe skladatelja Ola Gjeila v izvedbi pevcev iz Novega mesta in širše okolice s spremljavo priložnostnega orkestra**
- **27. - 29. 10. 2014, od 9h do 15h: LENARTOVE POČITNICE za otroke in mladino**
- **27. 10. 2014, ob 17. uri MOLITEV DUH ASSISIJA**
- **31. 10. 2014, DAN ODPRTIH VRAT (voden ogled ob 10. in ob 16. uri); po večerni maši ORGELSKI KONCERT Snežke Podpečan**
- **6. 11. 2014, CELODNEVNO ČEŠČENJE ob patrociniju, sklep češčenja vodi novomeški škof msgr. Andrej Glavan**
- **7. 11. 2014, ob 17. uri: SKLEP FOTO RAZSTAVE ob 500 letnici province**
- **9. 11. 2014, LENARTOVA NEDELJA: pri 10. maši poje FRANČIŠKANSKI KOMORNI ZBOR z ORKESTROM**
- **16. 11. 2014, ob 15. uri: REVIJA PEVSKIH ZBOROV iz dekanije Novo mesto**